

Säkerhet i det språkliga landskapet

Väinö Syrjälä

Södertörns högskola, vaino.syrjala@sh.se

Språk används i det offentliga rummet för flera ändamål, däribland för att reglera beteendet hos allmänheten. Under Covid-19-pandemin utnyttjades exempelvis nya skyltar i det språkliga landskapet flitigt för att förmedla olika restriktioner och rekommendationer. Med det ökade intresset för säkerhetsfrågor i samhället över lag i och med krig, gängvåld osv. aktualiseras även frågan hur dessa diskurser reflekteras av de mer bestående beläggen i det språkliga landskapet. I denna studie är jag därmed intresserad av de säkerhetsbudskap som förmedlas på skyltar i det offentliga rummet. Mer specifikt söker jag svar på följande frågeställningar: Hurdana skyltar om ”säkerhet” kan man hitta i olika språkliga landskap? Går det att urskilja ett särskilt säkerhetsdiskurs i det språkliga landskapet?

Jag utgår från ett material med säkerhetsskyltar samlade från olika typer av språkliga landskap i Sverige, inklusive förortscentrum, turistställen, naturreservat, industriområde, högskola och kollektivtrafiken. Dessa används som kvalitativa exempel i en diskussion om skyltarnas multimodala egenskaper, avseende både deras design (funktion och placering av skyltar, språkval, andra semiotiska resurser) och innehåll (direkthet, vilka slags risker identifieras).

Den säkerhetsdiskurs som framstår i analysen är varierande och i skärningspunkten mellan olika offentliga diskurser i det språkliga landskapet (jfr Scollon & Scollon, 2003): den är både reglerande och infrastrukturell i väntan på att aktualiseras. Förutom aktuella samhällsliga frågor om säkerhet, och om ansvar, kan denna aspekt av språkliga landskap kopplas till en vidare diskussion om bl.a. de globala målen gällande hållbara städer och samhällen.

Referenser

Scollon, R., & Scollon, S. W. (2003). *Discourses in Place. Language in the Material World.* Routledge.